زکلرخی یاد همی دهد وکی هر کل نو برکلرخدن یاد ویور اما کوش سخن شنو کجا
دیده اعتبار کو سوز اشیدجی قولق قنده عبرت آلور کوز قنی مراد عالم باشدن
باشه بند و عبرت ایدکن بیان در بیت هر قدمی که فرق ملک زاده هر ورقی
که چهره آزاده مجلس بزم عیش را غالیه مراد نیست عیش بزمی مجلسنک
مراد غالیه سی یوقدر ای نفس خوش صبا نکهت زلف یار کو ای صبانک لطیف
نفسی یعنی ای لطیف نفس لو صبا یارک زلفی رایحه سی قنی یاردن مراد خدادر
حسن فروشی کلم نیست تحمل ای صبا کلک حسن فروش لکنه تحملم یوقدر ای صبا
دست زدم بخون دل بمهر خدا نکار کو هلاکه قصد ایتدم الله ایچون دلبر قنی نکاردن
مراد خدادر شمع سحر ز خبر کی لاف ز عارض تو زد شمع سحر خیره کلدن سنک عار
ضکدن لاف اوردی خصم زبان دراز شد خنجر آبدار کو خصمک زبانی دراز
اولدی خنجر آبدار قنی خیره بونده لجوج معناسنه روشن در بعض نسخ ده بخبرک واقع
اولور خطاب مرشد در کفت مکر ز لعل من بوسه نداری آرزو ایتدی مکر بنم
لبم دن بوسه آرزو طوتمازسن مردم ازین هوس ولی قدرت و اختیار کو
بو هوس دن اولدم اما قدرت و اختیار قنی مراد بودر که مرشد حافظه خطاب ایدر
ایدر که جذبه آرزوسنی طوتمزسن کدر یا صنعه اهتمام ایتمزسن حافظ اگرچه در سخن
خازن کنج حکمتست حافظ اگرچه سوزده کنج حکمت خزینه داری در از غم روزگار
دون طبع سخن گذار کو دی روزگارک غمندن سوز ادا ایدجی طبع قنی ولهم
ایضا مرغ سبز فلک دیدم دو اسب مه نو فلکک یاشل مرغنی ویکی آی اورا
غنی کوردم یادم از کشته خویش آمد و هنگام درو کندو اکیم و بچنم
وقتندن بنم خاطرمه کلدی مراد بوکه الدنیا مزرعة الآخرة حسبنجه بو عالم

ایتدوکم عمل اولوب عالمده اولن جزاسنی یاد ایلدم کفتم ای بخت نخسبیدی
و خورشید دمید ایتدم ای بخت اویومدک و آفتاب طلوع ایتدی یعنی عمل ا
ایتدک و عسر آخره ایرشدی کفت با این همه از سابقه نومید مشو ایتدی
بو دوکلی ایله یعنی عمل ایتمش ایکن حقک لطفندن نومید اولمه زیرا زیاده
کریم در کر روی پاک و مجرد چو مسیحا بفلک اکر حضرت عیسی کبی فلکه
پاک و مجرد کیدرسن از چراغ تو بخورشید رسد صد پرتو سنک چراغکدن
خورشیده یوز پرتو ایرشور مراد بوکه عشق الهی سببی ایله آفتاب دن روشن
و بلند اولورسن تکیه بر اختر دزد مکن کین عیار ماهه اعتماد ایلمه زیرا بو عیار
تاج کاوس ببرد و کمر کیخسرو کاوسک تاجنی و کیخسروک کمرنی التدی یعنی
الدی مراد دنیایه اعتماد جایز دکل ایدوکن اشعار در زیرا نچه پادشاه دن قالمش در
اختر شب دزد دن مراد ماه اولمق زیاده روشن در آفتاب اولمق احتمال بعیددر
کاوس و کیخسرو بر پادشاهک اسمی در که نچه زمان حکم و حکومت اوزره اولوب
عاقبت بو فانی سرای دن رحلت ایتدیلر ایلیه دنیایه محبت ایتمک معقول دکلدر
پس لازم اولن خواب غفلت دن بیدار اولوب آخرت تدارکن ایتمک کرکدر
مثنوی مه بر باد رفتی سحرگاه و شام سریر سلیمان علیه السلام باخر
ندیدی که بر باد رفت خنک آنکه باد آتش و داد رفت آسمان کو مفروش
این عظمت کاندر عشق آسمان دی بو عظمتی صاعقون زیرا عشقده
خرمن مه بجوی خوشه پروین بدو جو ماه خرمنی بر جوه در پروین خوشه
سی اکی جوه در مراد عشق الهی قتنده جمیع موجودات ناچیز ایدوکن بیان در
کوشوار زر و لعل ارچه کران دارد کوش زر و لعل کوپه سی اکرچه
قولغی اغر طوتر یعنی صاغر ایلر که نصیحت استماع ایتمز اولور دور خوبی کذرا

سابقه لطف و نصیب معناسنه در

آسمان را تقدیر نه در

کوقنی معناسنه

Copyright © King Saud University

Created with PDFsharp 1.2.1269-g (www.pdfsharp.com)